

ere i en Alder mellem 30 og 50 Aar, gives der dem en Ret til at kræve Erstatning ubetinget en Gang for alle, ellers lægge sdet i Arbejderforsikrings-Raadets Haand. Jeg tror, at deri handler man ret, thi det er jo sikkert nok, at en Sum udbetalt en Gang for alle kan i en dygtig Mands Haand bringe langt større Velsignelse end en lille Livrente, som han knap ved, hvad han skal gøre med. Men paa den anden Side kan der ogsaa være mange Tilfælde, hvor det er en Mand eller Kvinde langt gavligere at faa en lille Sum aarlig end en fast Sum en Gang for alle, og de, som mene, at det vil være rigtigt altid at udbetale en lille Livrente, dem vil jeg dog bede tænke paa, at det ogsaa kan have sine Skavanker. Sæt en Arbejder faar udbetalt en saadan lille Livrente paa et Par Hundrede Kroner, og han nyder den i Løbet af et Par Aars Tid, og han saa dør, har hans Familie eller efterladte aldeles intet; de have kun haft det Par Hundrede Kroner et Aars Tid, det er det hele, og det er jo slet ikke noget sjældent Tilfælde det, jeg her peger paa. I saadanne Tilfælde vilde det have været langt heldigere, om der havde været udbetalt en Erstatningssum en Gang for alle, 4,000 Kr. eller saa; de efterladte vilde da i Virkeligheden have noget, naar Manden gik væk. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa det her er ordnet, at det væsentligt er lagt i Arbejderforsikrings-Raadets Haand at afgøre disse Tilfælde, at udbetale Erstatning en Gang for alle, om det vil, eller at købe en Livrente paa et eller to Liv, hvorledes man nu vil orde det, er den mest praktiske Maade, man kan faa denne Sag afgjort paa. — Saa er der ogsaa sagt imod Lovforslaget: Ja, men dette Lovforslag kommer væsentlig kun Industriens Arbejdere til gode, Landbrugets Arbejdere ere holdt uden for. Det er jo i Virkeligheden en fuldstændig Misforstaaelse; her er ikke en Lov, som skil- ler Landbruget paa den ene Side og Industrien paa den anden Side, det er meget langt fra at være Tilfældet. Her er et Lovforslag, som tager visse Virksomheder, visse farlige Driftsmidler ind under sig, og det gør det uanset, om det er Landbruget eller Industrien, der er Tale om. Der er adskillige Virksomheder under Landbruget, som her komme med, og det er ikke et ubetydeligt Antal Arbejdere ude paa Landet, der komme med ind under denne Lov. Vi have saaledes ca. 1,500 Mejerier paa Landet, og disse komme alle ind under Loven. Ved disse Mejerier beskæftiges ca. 6,000 Arbejdere, og disse Arbejdere

komme ind under dette Lovforslag. Vi have paa Landet en hel Del Damptærskværker, vel navnlig paa de store Herregaarde og Proprietærgaarde, men ogsaa ved en Del Bøndergaarde har man enkelte Steder slaaet sig sammen, og de Arbejdere, som arbejde ved disse Maskinerier, komme alle ind under Loven. Og se vi saa efter i Lovforslagets § 4, saa se vi, at der er mange flere Virksomheder, ved hvilke det væsentligst er Landarbejdere, der komme ind under Loven. Saadanne Virksomheder som Stenbrydning, Kalkbrydning, Kalkbrænding og Isning foregaa for det meste paa Landet og ikke i Købstæderne. Ligeledes Bygning af Jærnbaner. Anlæg og Bygning af Veje, Dæmninger, Kanaler og Sluser. Er det i Købstæderne, saadant finder Sted, er det da Købstadarbejdere, er det Industriens Arbejdere, som arbejde her? Er det dem, som komme ind under Lovforslaget, er det ikke Landbrugets Arbejdere, som komme ind derunder? Hvor kan man med denne Lov i Haanden træde frem og sige: Her skilles Industriens og Landbrugets Arbejdere fra hinanden? Tværtimod! Loven tager alle med, for saa vidt disse Virksomheder findes paa Landet. Men saa er det mærkeligt, at naar man hører denne Indvending, at Landbruget er holdt uden for, hører man undertiden bag efter af de samme Folk den Udtalelse: Her lægges store Byrder paa Landbruget. Hvorledes disse to Indvendinger kunne forenes, er ikke let at forstaa; i det ene Øjeblik klager man over, at Landbruget holdes udenfor, og i det andet Øjeblik klager man over, at der lægges Byrder paa Landbruget, at det skal forsikre, skal betale mange Penge. Til den sidste Indvending skal jeg saa gøre en Bemærkning. Det er sikkert nok, at man drager ca. 1,500 Mejerier ind under dette Lovforslag, og at der altsaa lægges Byrder paa disse Mejerier, det kan ikke nytte at lukke Øjnene derfor, men jeg ser heller ikke, at det er muligt overhovedet at vedtage et Lovforslag om Ulykkesforsikring, som laver det saaledes, at en hel Del Mennesker, ca. 100,000 Arbejdere, nyde godt af det, men at ingen Mennesker skulle betale dertil. Det er sikkert nok, at disse 1,500 Mejerier komme til at betale. Men er den Byrde da saa uendelig stor, større, end vi ikke nok kunne bære den? Er der nogen Landboer, som ikke med Glæde vil bære disse Byrder? Jeg tror det ikke. Loven træder først i Kraft 1 Aar efter Vedtagelsen af dette Lovforslag, og saa vil man jo have god Tid til at forberede sig og skaffe sig